

DEO OPT. MAX. VNIET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCAE ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS. X. DECEMBRIS,
M. IACOBO PERREAV, Doctore Medico, Præsidente.

An Actio à Forma?

1029

TRIA sunt, quæ in quolibet mixto continentur, & à quibus necesse est rerum omnium vires conferri, Materies, Forma, Temperies: Crassi autem est ingenii putare, Materiam, aliquam ad agendum vim accepisse: hæc enim mera potentia, penèque *quiescens*, est, despicatissima, & postremæ notæ substantia, rudis, informis, omnium egena propter vernaculam nuditatem in alto delitescens, solâ Formæ, (cui tanquam fundamentum subternitur) præsentia, in certam speciem adducitur, cum eaque in vnus compositi naturam coalescit, superstes, eademque mansura, etiam illud pereat, & faciat in aliud: Quamquam autem Lunæ instar, alieno duntaxat ornatu splendet, vt tamen est maleficiæ divisionisque mater atque nutricula, vix vnquam bonâ fide societatem gerit cum iis, à quibus perficitur, Formis; omnibus scilicet amica, meretricis in modum omnibus eodem vultu blanditur, cùmque nequeat simul omnes complecti, hanc & illam excludit, subinde aliam admittit. Caue tamen putes se jungi, disclusâque locis posse consistere; est siquidem vtrique alterius sic appetens, vt ei annexa, aliqui morituræ foreatur.

QUAM distat imperfectum à perfectò, ab habitu privato, à bonitate malitia, tam abest ab agendi potestate Materia: Ejus nulla omnino est functio, nullus actus; & licet nihil efficiat Forma sine patiente Materia; ab illa tamen est omne agendi principium, ab hac tantum, perpetuendi: non aliæ à Natura datæ sunt ei partes, quàm vt Formas suo sinu excipiat, rerum conversiones, omnemque mutationum ordinem sustineat, subsistatque demum contrariis, de ea tanquam de communi possessione certantibus: cùm porò in rebus omnibus sublunaribus eadem planè sit, videant materiæ Physici, quo pacto tot disparēs diversâque rerum naturalium functiones, singulis proprias, & peculiates, ei vni ferre possint acceptas; certè, aut eadem rebus omnibus inesse oporteret accidentia, aut fatendum quod res est, Materiam suapte natura inertem, vim nullam effectricem habere, omnia quidem perpetui nihil ex se profundere, nihil prorsus moliri.

ET etiam balbutientis Philosophi, necdum melioris Medicinæ Sacris initiati, cuncta Naturæ opera, ipsâque imprimis viventium actiones, deducere à communis & temperatione primarum qualitatū, eorumque corporum, è quibus cætera concrevere: Ex hoc fonte qui derivat omnia, expediat, cui tribuendum sit elemento, quòd floribus non vnus sit color, vt foliis; quòd mandragora solo sit folio venenata, solo succo Aconitum, quòd Regulus solo vel obtutu vel afflatu enecet, quòd in eodem animali venenum sit certis ex partibus, ex aliis aduersus hoc, remedium: quòd à Putria demorforum membra dissoluant, & soluta dilabuntur? Rogem, cur Thynnus fetus devorat suos, tantæ crudelitatis causam assignabis calorem; at suis parci calidissimus Leo: è contrâ, Ciconiæ pietatem vix commodius quàm in frigus conferas; hæc ipsa tamen demissos in prolobum vivos serpentes coquit. Magnam quoque à veri studiosis gratiam inierit, qui docebit, cuius elementi dominatu cum Ichneumone Crocodilus; cum Equis Cameli; Aquilæ cum Cervis, Accipitre, Cygnis perpetuas gerunt inimicitias: cur piscatoris, cuius in retia torpedo incidit, manus repente obtorpescit: Ad hæc & sexcenta alia temperamenti modum si adfers, quid aliud quàm umbram captas, & inani voce, tuæ ignorantia velum prætexis?

INSCITIÆ & supinitatis alumna est eorum opinio, qui elementis perfectè, vt aiunt, mixtis, purioribus, & quasi coctione purgatis, altioris ordinis functiones, vnique in viventibus calori adscribunt omnia; qui enim hic in papavere, & similibus, præcellentis frigoris præsentia quidquam agat? trahit calor, expellit frigus, sed nullo discrimine quilibet: aliunde verò est, quòd pars quæque solum succum sibi familiarem proleat, seu ferrum lapis Heraclius: alimentorum si alia calida, alia frigida, quæ fingitur similitudo, haud certè temperamenti est. Iam, ita dura, alia mollia: hæc rara, illa densa: neque rursus in Materia est. Dic sodes, cuius vi temperiei, Ventriculus cibum artè comprehendit, non antè dimissurus, quàm rite sit subactus? Placuit Galeno, ab Opifice elementis longè nobiliori nostra detornari corpora; & merito hercle: quæ enim è pervulgatis qualitatibus, adeo elegantis corporis Homini os sublime dedit, inter tot prona animalia? quænam alia efficit, vt de appetitu bonis inhiante corporeis, triumphet victrix Ratio, ab eo, vt se res dabit, aliquando vincenda? Ad sapientiam conducere perhibetur humiditas; ita si res esset, quàm saperet limax, quàm stolidi essent Canis, Equus, Elephas: vulgò quæ valde crescunt, multo humore circumfluunt; & interim Crocodilus sicciissimus in va tam abiectiorem: nonne itæ fomentum est calor? quàm multi fortes, minime irascuntur? (epissime canis, & crabro, ambo tamen frigent; Scitu pulchrum fuerit, cuius elementi mancipium sit maledicus, fur, proditor, invidus, rabula, falsarius, Chymista, præstigiator? Vestiga quibus vales vitibus, quodnam infelix elementum in quibusdam ingenerat casei abominationem, quarum coitu & temperatione qualitatū acutum his compefcit, illis incitat vomitum: vnde nonnulli ad rosæ, alij ad felis conspectum cadunt terrore quassati; his limæ stridor, istis vestium sericarum sibilus quasi quidam horrorem incuti; huic phormingis sonus invito vinam exprimit: næ qui ad elementorum qualitates reducant omnia, ipsi nihil aliud quàm elementa sunt, & miseri rubiginosque homines iudicii.

AFORMA igitur, quæ rei cuiusque naturalis est perfectio, character, nota, & divina res, aliam totam sui implens substantiam, quotquot cernimus effectus, primum maximèque proficiscuntur: hæc Mundi scenam pulchritudine sua exornat, spectandâque varietate distinguit: hæc in viventibus calorem regit, elicitque reliquorum munium actiones, quas qui supra sensus nihil quæzunt, à Materia & Temperamento nasci prædicant; ei quidem subsidio veniunt tanquam instrumenta; at manerent otiosa, nisi Formæ vi cicerentur, priusque hæc agendi vim accepisset, quàm per illa ageret: fabro, cui sua inest ars, & facultas, efficiendi causam quis adimat, vt securi vel feræ tribuat? adiumento sunt suâ adscitâ virtute, non quæ agat; sed quâ melius commodiusque agatur. Non est tam plebeia fortis anima, vt opem ministrumque petat quasi à viatore, aut lictore: suo ipsa præsidio mover corpus, nullus interventu rei; nec aliter ab eo pender, quàm à delatore Princeps, coquit in Ventriculo, recoquit in lecore, perficit in Venis, digerit in Membra, mutat in Corpus, sufficit, vnit, instaurat, redintegrat. Ea ipsa cuiusque speciei temperatutas pingit ejusmodi proprietatibus, quarum causas nullâ aliâ indagatione erueris; vltioris disquisitionis morosi & fatigantis animi est, in hac præsertim caligine, in qua solas rerum imagines inspicimus quasi per cancellos, sapientiaque pars est, æquo animo velle non omnia pervidete.

Ergo Actio à Forma.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Claudius Tardi.
M. Ioannes Forestier.
M. Michaël du Pont.

M. Petrus de Mesenne.
M. Andreas Guet.
M. Ioannes Garbe.

M. Renatus Moreau, Prof. Regius.
M. Dionysius Alain.
M. Petrus Beauvains.

Proponebat Lutetia CAROLVS, PATIN, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LIV.